

ствующи-тѣ въ олтарь-тѣ : пресвитери-тѣ цѣлувать най-на-предѣ Св. престолъ, а слѣдъ това и единъ другого взаимно, а діаконитѣ цѣлувать крѣстъ-тѣ на ораря си, а подиръ единъ другото съ произносяніе на думи-тѣ : **Христосъ посредѣ насъ!** казва единъ-тѣ, есть и бѣдѣтъ! отговаря другій-тѣ. А присѣдъствующи-тѣ въ храма сж длѣжны мысленно да ся цѣлувать т. е. да изгонятъ отъ сърдца-та си всеѣко паметозлобіе и да ся примирѣтъ съ всечки-тѣ си непріатели.

### Исповѣданіе на вѣрж-тж.

§ 71. Тѣй като при извършваніе-то на таинство-то Евхаристіѣ присѣдъствовать въ храма само вѣрующи-тѣ, кои-то безъ вѣрж немогѣтъ да угодиѣтъ на Бога, то църква-та приготвяла вѣрующи-тѣ къмъ Евхаристіѣ-тж съ исповѣданіе символа на вѣрж-тж. Подиръ возгласа на священника: **двери! двери!** премѣдростію **конмемъ!** дръпва ся занавѣсж-тж на царски-тѣ двери, и на клироса четѣтъ „вѣрѣю . . . “. Въ първенствующж-тж чърквж думи-тѣ **двери! двери!** ся отнасяли къмъ діакони-тѣ и еклисіархи-тѣ, кои-то стояли при църковни-тѣ врата за да непушатъ никого отъ недостойни-тѣ при извършваніе-то на Евхаристіѣ-тж да влѣзватъ а тѣй сжщо да непушатъ и вѣрни-тѣ да излѣзватъ отъ църква-та въ такива важни минути, при кои-то вѣрующи-тѣ сж длѣжны да внимаватъ що ся прави въ църквж-тж. Въ сегашно време думи-тѣ **двери! двери!** ны подбуждатъ да заграждами входа въ душж-тж си на лошаваи мысли и желанія.

§ 72. Като утвърди думи-тѣ на вѣрующи-тѣ въ любовь и единомысліе, Св. църква иска отъ тѣхъ благочинно и благостойно да стоѣтъ при извършваніе-то на св. таинство Евхаристіѣ. „**Станемъ добръ**“ възглашява священнослужителя, „**Станемъ со стра-**